

længere er Minister. Jeg antager, at vor Tilfredshed dermed er lige saa stor som det ærede Medlems Utilfredshed. Vi ere overordentlig tilfredse med det Forløb, den indeværende Del af Samlingen har taget. Vi ere overordentlig tilfredse med det Forløb, Rigsrets-Sagen har taget, vistnok lige saa tilfredse som det ærede Medlem er utilfreds. Vi ere overmaade tilfredse med det Forløb, Kirkesagen fik, baade ved selve Sagens Behandling her og senere ved den Interpellation, der fandt Sted. Jeg antager, at vor Tilfredshed paa dette Punkt er lige saa stor som det ærede Medlems Utilfredshed. Det ærede Medlem kunde jo ikke en Gang faa sine egne Dagsordener gennemførte i sit eget Parti. Vi ere overordentlig tilfredse med det Forløb, denne Debat har haft, og med, at Flertallet, Højre og Reformpartiet, ikke vover at styrte Ministeriet paa Udsættelsen af de 6 Millioner. Vi ere overmaade tilfredse med, at disse Partier ikke have vovet at styrte Ministeriet. Vi ville gerne se, at Ministeriet fortsætter saa længe, indtil det faar den Sag ført igennem, der er dets eneste Eksistensberettigelse i Øjeblikket, nemlig en retfærdig Valgkredslov. Havde Ministeriet ikke denne Opgave, saa burde det forlængst have opløst Folketinget. Men Ministeriet og dets Parti have paataget sig denne Opgave, og saa længe det ærede Medlem og hans Parti ikke vove at styrte Ministeriet, er der endnu en Mulighed for, at denne Opgave kan blive løst, og saa længe se vi med stor Tilfredshed paa, at Regeringen fortsætter. Og vor Tilfredshed vedrørende denne Sags Forløb er — det føler jeg mig overbevist om — mindst lige saa stor som det ærede Medlems Utilfredshed dermed.

Formanden: Jeg finder Anledning til at udtale Ønsket om, at man ikke efter de Strejfbemærkninger, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) fremsatte om Kirkesagen og Rigsretssagen, vil finde Anledning til at optage en lang Debat om disse Sager.

J. C. Christensen: Jeg vil netop i Tilslutning til Formandens Udtalelse bemærke, at nu tror jeg nok, at vi ere snart saa langt udenfor Forespørgselen, at der ikke behøves nogen Imødegaaelse. Det ender gerne saaledes, at naar det kniber for det ærede Medlem med et virkeligt Forsvar, saa havner han ved Rigsretten og

Alberti og den Slags. Naar det ærede Medlem nu er kommen dertil, er det det bedste Bevis paa, hvor fattig han er paa Grunde.

Rode: Jeg skal ikke berøre hverken Rigsretssagen eller Kirkesagen, men det maa være mig tilladt at strejfe de Sager, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har fremsat, i nogenlunde samme Omfang, som han har strejftet dem.

Det ærede Medlem forklarede sin Tilfredshed dermed, at der kom 10 Mill. Kr. ind samtidig med, at der gik 6 Mill. Kr. ud. Han siger: Det nuværende Ministerium har foreslaaet 6 Mill. Kr. paa Tillægsbevillingsloven. Men det ærede Medlem ved jo, at han selv har forpligtet Staten paa en saadan Maade, at det var umuligt at undlade at foreslaa denne Udgift. Det ærede Medlem har forpligtet Staten ved at gøre Bestillinger og træffe bindende Beslutninger paa alle Omraader, saaledes at det var ganske umuligt at beskære Tillægsbevillingsloven. Derimod viste det sig ved en ganske hurtig Undersøgelse af Sagen, at det ærede Medlem uden nogen som helst Begrundelse i Lovgivningen havde foreslaaet yderligere 6 Mill. Kr. for meget i Aar paa de ekstraordinære Militærbudgetter, og dem fandt man selvfølgelig Anledning til at foreslaa strøgne. Til vor Overraskelse sluttede det ærede Medlem sig selv til denne Beskæring af hans eget Budget. Det var en Forvandling, der var foregaaet med ham, og denne var overordentlig heldig. Den Omstændighed, at denne Sum er bleven strøget i Aar, indeholder jo Mulighed for, at Forholdene ogsaa i Fremtiden kunne ordnes paa en bedre Maade. Thi det er jo ganske urigtigt, naar det ærede Medlem siger, at den nuværende Regering erklærer, at den vil „fortsætte“. Nej, den nuværende Regering har gennem sin Forsvarsminister erklæret, at Stillingen næste Aar vil afhænge af, hvilket Flertal der sidder i denne Sal. Det er Sammenhængen.

Med Hensyn til den særlig foreliggende Sag har det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) sagt, at hvad man vedtog i 1908, var en god Lov, som ingen vilde lave om. Det er ganske urigtigt. Det har netop vist sig, at Loven af 1908 aldeles ikke var nogen god Lov. Det er konstateret, at det ikke var en god Lov, idet den stadigvæk henfører under Krigs-